

Teir yngru eru ringast

Karin Kjølbro legði ekki fingrarnar í millum, tá hon á kvinnuráðstevnunni greiddi frá, hvussu tað er at vera einsamøll kvinna í tingbólki

Við galdandi lóg kunnu vit fáa í mesta lagi fyra kvinnur valdar í Løgtingið fyri at fáa fleiri kvinnur valdar, er neyðugt at gera allar Føroyar til eitt valdømi, segði Karin Kjølbro, tá hon týsdagin saman við Lisbeth L. Petersen og Bergtøru Hanusardóttir á kvinnuráðstevnunni í Oslo greiddi frá partapolitikki og kvinnupolitikki í Føroyum.

Karin Kjølbro gjørdi vart við, at Føroyar eru eitt mannsamfelag burturav, við nógvar religiøsar tradisjónur, sum hava stóra ávirkan á politikkin. Eitt nú er enn í fri fosturtøa í Føroyum, og tí fara kvinnur, sum hava ráð til Danmarkar at fáa fosturtøku. Dupultmoralurin hevur góð kor, men slik mál kunnu ikki víðgerast sakliga politiskt.

Áhoyrararnar ógvaðust við, tá Karin greiddi frá, at Løgtingið feldi uppskotið til javnstøðulóg, og at Kristiligi Framburðs- og Fólkaflokkurin segði seg ikk ikkunna vera við til nakað so ókristiligt, sum stríðið ímóti Paulusi.

Verri tá Erlendur fór

Karin helt ikki hondina yvir sínum floksfeløgum í Løgtinginum, tá hon segði frá, hvussu tað er at vera einsamøll kvinna í tingbólkinum.

— Allir menn eru ikki eins. Minar royndir eru, at teir eldru menninir eru minni bangnir fyri nýggjum tankum og lurta betur eftir kvinnunum. Teir kenna seg ikki hótta sum teir yngru, segði Karin, sum rósti Erlendi Patursson, sála, fyri góðan stuðul.

Teir yngru menninir í flokkinum eru øðrvísi. Sum kvinna kanst tú sleppa at vera við, men ikki longur enn eitt vist, um tú ert ein hótta móti teimum.

— Eg havi roynt at kútt meg, men nú var eg ein hótta, varð eg koyrd út úr nevndum og næstan allar hurðar eru stongdar fyri mær, segði Karin Kjølbro.

Býráðsarbæiðið gevur stundum svøvnleysar nætur

Spurningurin um serligar kvinnulistar var døgliga umrøddur. Á myndini siggja vit nøkur umboð frá íslenska kvinnuflokkinum

Lisbeth L. Petersen, vara-býráðsforkvinna í Havn, krógvaði heldur ikki, at tað er torført at vera einsamøll kvinna í einum býráði.

— Tað var mest av tilvild, at eg kom upp í kommunalpolitikk. Eg var biðin um at stilla upp og játtaði at stuðla, men væntaði ikki at vera vald. Flokkurin var nóg minkaður, og bara menn høvdu sitið í býráðnum framm-anundan, segði Lisbeth.

Hon greiddi frá, hvussu tað var valnátta, tá allir politisku friggjararnir ringdu.

— Eg fekk at vita, hvussu fitt og klók eg var, men eg fekk eisini at vita, at eg sveik kvinnurnar, um eg ikki vildi taka av tilboðnum um at vera býráðsforkvinna, segði Lisbeth.

Hon varð vald í býráðið saman við 12 monnum, sum tóku seg saman seks og seks, so hennara stóða var avgerandi fyri, hvør bleiv meiriluti. Lisbeth valdi tann partin, sum ikki kundi bjóða henni for-

I vakre nasjonaldrakter og farverige kostymer ankom 160 av de 7.000 påmeldte til Nordisk Forum i Oslo. De kom over havet fra Færøene, skrivaði størsta blaði i Noregi, Aftenposten til hesa myndina. Her kvøða føroysku kvinnurnar Torkils dótur

